TARİHİ YARATANLAR 1

ORTA ASYA İMPARATORLUKLARI

TARİHİ YARATANLAR

1.BÖLÜM

HUNLAR

OĞUZLAR

GÖKTÜRKLER

BU BÖLÜMÜN YAZAR ve ÇİZERLERİ

Yazan

METİN SOYSAL

Çizerler

Ersin BURAK
Yalcın DİDMAN
Özcan ERALP
Eralp NOYAN

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri

İÇİNDEKİLER

ATİLLA
ALP ER TUNGA
TOMRİS
METE HAN
ÇİÇİ YAGBU
BALAMİR KAĞAN
GÖKTÜRKLER
TONG YABGU
BÜYÜK DİRİLİŞ
SATUK BUĞRA HAN
GAZNELİ MAHMUT

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri

AVRUPA'DA NAL SESLERİ

ATTİLA

Yazan/METİN SOYSAL -Çizen/ERSİN BURAK

Asya'daki Büyük Türk Hakanlığı'nın artık yavaş yavaş çöktüğü yıllarda, Batı'ya doğru göçe başlayan Türk boylarından önemli bir bölümü Macar Ovasına yayılmışlardı.

Gerçi Türklerin Asya'da çok eski bir geçmişi vardı. Ama, Avrupa'yı titreten bu nal sesleri, Batı'yı Türk'lerle tanıştıran ilk büyük olaydı. Bu yüzden biz de Attila'dan önceki olayları daha sonra işlemek üzere gelecek sayılarımıza bıraktık.

Türk'lerin her gittikleri yerde egemen olma isteği ve devlet kurabilme yeteneği, Macar Ovası'nda da kendini göstermişti. Yöre halkını kısa zamanda buyrukları altına almışlardı. Avrupa Türk Hun Devleti böylece kurulmuştu.

MS. 434'te bu devletin başına geçen Attila, Oğuz Han'ın soyundan geliyordu. O'nun kadar güçlüydü. Devletini, o zamanki dünyaya egemen bir imparatorluk haline getirecekti. Tek amacı buydu.

O zamanki dünya mı?

İkiye ayrılan Roma İmparatorluğu'nun elinde, yani bir yanda Batı Roma öte yanda Bizans tarafından adeta paylaşılmıştı.

Batı Roma, Attila'nın babası Muncuk'la kurduğu barışı sürdürüyordu. Ama, Doğu Roma için aynı barışın diyeti olan yıllık 150 kilo tutarındaki altın yükü, vergi olarak çok ağırdı. Attila'yı henüz tanımayan Bizans İmparatoru Teodosios, o yıl bu vergiyi ödememişti. Üstelik, Hun'ların buyruğundan kaçanlara sığınma hakkı tanımakla, Attila'yı büsbütün kızdırıyordu. Nihayet, iki haini sarayda konuk etmesi, bardağı taşıran damla oldu.

Attila'nın baş döndürücü bir hızla Bizans'a doğru yürüdüğünü duyan Teodosios, ancak o zaman uyanabildi. Ama, iş işten geçmişti. Hun'lar geliyordu.

Son çare aman dilemekti.

OLDUKÇA SERT GEÇEN 434 YILININ SONUNDA ATTİLA'NIN ORDUSU BİZANS SINIRINA VARMIŞ, BURADA KONAKLAMIŞTI...
BÜYÜK CİHANGİR ATTİLA'NIN OTAĞINDA...
BİZANS ELÇİLERİ GELDİ HAKANIM!..
BİZANS ELÇİLERİ ATTİLA'NIN KARŞISINDA ŞAŞKINDIR...
YÜCE HAKAN! SİZE İMPARATORUMUZ TEODOSİOS'TAN SELAM GETİRDİK! ARAMIZDAKİ BARIŞA GÖLGE DÜŞMESİNİ...
...İSTEMİYORUZ!.. BARIŞ UĞRUNA ÖDEDİĞİMİZ ÇİL ÇİL ALTINLAR DÜNYANIN PARASI EDER!.. GEÇİKTİYSEK, ZOR TOPLADIĞIMIZ İÇİNDİ!.. YAKINDA HEPSİNİ GÖNDERECEĞİZ LÜTFEN!...
DİNLE BİZANS ELÇİSİ!.. BENİM İSTEDİĞİM GECİKEN VERGİ DEĞİL SADECE!.. BANA İHANET EDEN HAİNLERİ DE İSTİYORUM!.. YOKSA BİZANSI YIKAR GEÇERİM!..

ATTİLA'nın baş döndürücü bir hızla Bizans'a doğru yürüdüğünü haber alan Teodosios ancak o zaman uyanabilmişti. Hemen acele elçiler göndererek Attila' dan aman diledi.

Avrupa Hun Devleti'nin güçlü kurucusu Attila, Bizans'tan vergilerin ödenmesinin yanısıra kendisine ihanet eden hainlerin teslim edilmesini yoksa Bizans'ı darmadağın edeceğini bildirdi. Elçiler korku içindeydi...

KÖPEKLER! KİMSİNİZ SİZ ?. KİM TÜRK DEMİŞ SİZLERE!.. İKİ HAİN Mİ BANA SAVAŞI ÖĞRETECEK!..
ATTİLA HIRSLA AYAĞA KALKMIŞ. GÜR SESİ VE HEYBETİ TÜM OTAĞI BİR DEPREM GİBİ SARSMIŞTIR...
BU İKİ HAİN ULUSUMUN ŞEREFİNİ LEKELİYOR!.. DERHAL ASIN ŞUNLARI!..
GÖTÜRÜN!
ATTİLA ÖFKE İÇİNDEYDİ.. İKİ HAİNİN İDAMI BİZANS ELÇİLERİNİN KORKU DOLU GÖZLERİ ÖNÜNDE YERİNE GETİRİLDİ..
ATTİLA BU OLAYDAN SONRA BİZANSI CEZALANDIRARAK TOPLADIĞI VERGİYİ İKİ KATINA ÇIKARTTI...

Bizans'ı dize getiren bu büyük olay Batı Roma İmparatoru Valantinianus'un sarayına pek çabuk ulaştı.

Batı Roma İmparatoru Valantinianus Attila'ya karşı yogun hazırlıklara girişti. Batı Roma ordularının başkomutanı Aetius, yeni birlikler kurmuş, silah gücünü hızla artırmıştı.

Bunun yanı sıra, Hunların egemenliğindeki diğer kavimlerle gizli ilişkiler kurarak destek arıyordu.

Batı Roma İmparatoru Valantinianus, zayıf kişiliğinin türlü kuşkuları içinde bocalarken tüm dizginleri de başkomutan Aetius'a kaptırmıştı. Aetius zeki bir adamdı. Honorya'nın Attila'ya olan hayranlığını beğenmiyor, bu genç ve güzel kadının bir çılgınlık yapmasından çekiniyordu. Sonunda imparatorun aklını çelerek onu bir manastıra göndertmeyi başardı.

Oysa Attila'nın güçlü haber alma örgütü ile her yerde gözü kulağı vardı. Özellikle Roma'da olup bitenleri çok iyi değerlendiriyordu.

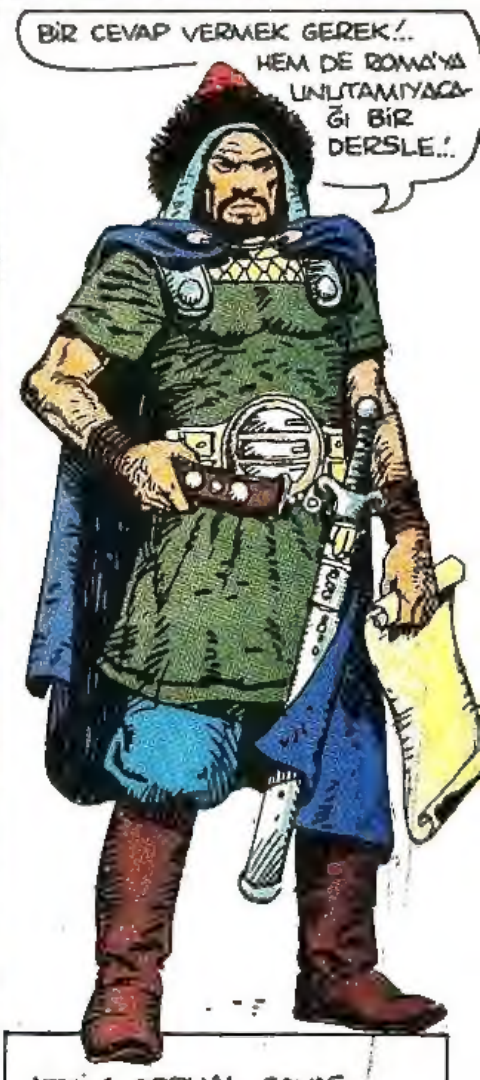

ATTİLA MEKTUBU OKUMAYA BAŞLADI...

Attila...
Yüce Hakan... Ben, İmparator Valantinianus'un kız kardeşi Honorya... Seni bütün kalbimle selamlarım... Seni hiç görmedim ama, kudretinin hayranıyım... Kardeşim bu hayranlığı çekemiyor... O kadar ki bir manastıra kapattı beni, kimbilir belki sonum yakındır... Sana sığınıp, senden yardım bekliyorum... Kabul edersen, bu yüzük nişanımız olsun... Hayatım senindir...

ATTİLA DERHAL SAVAŞ KURULTAYININ TOPLANMASINI EMRETTİ...

Ogün toplanan savaş kurultayı konuyu enine boyuna tartıştı. Honorya'nın Attila'ya olan hayranlığı bilinen bir gerçekti. Ne var ki delişmen bir kadındı Honorya.

Onu Attilla'nın otağına bir imparatoriçe olarak yakıştırabilmek çok zordu. Kurultay Attila'ya bir süre sabırla beklemeyi önerdi.

Aetius ise Honorya'nın Attila'ya haber saldığını duyar duymaz Honorya'nın manastırdaki tutsaklığına son verdirmişti. Bu olay da savaş nedenlerinden birinin ortadan kalkması demekti. Ama şimdilik...450 yılının sonbaharında Galya çiftçileri ayaklanınca Attila da harekete geçti. Roma Sarayı'na elçi göndererek yıllar önce Honorya'dan gelen evlenme önerisini sonunda benimsediğini bildirdi. Honorya'nın çeyizi olarak da Roma İmparatorluğu'nun yarısı ile Roma'nın yönetiminde hak sahibi olmak istedi.

Bu beklenmedik diplomatik saldırı karşısında, İmparator Valantinianus ve Başkomutan Aetius, önce bir oyalama politikası izlemeyi denediler. Attilla ısrar edince de öneriyi geri çevirdiler.

ATTİLA YÜZ BİN KİŞİLİK ATLI ORDUSUNUN BAŞINDA VE AKIL ALMAZ BİR HIZLA MACARİSTAN'DAN GALYA'YA İNİVERMİŞTİ..
GEÇİT VERMEZ SANILAN REN NEHRİNİ BİLE KOLAYCA AŞMIŞTI...ATTİLA'NIN ORDUSUNUN HER GEÇTİĞİ TOPRAK,NAL SESLERİYLE SARSILIYORDU...
..WINDISH'TE, SPIRA'DA, MAGONZA'DA KARŞISINA ÇIKAN TÜM ENGELLERİ BİR BİR AŞMIŞTI...
ONA "TANRININ GAZABI" DENİYORDU... TEK KURTULUŞ AMAN DİLEMEKTİ...
BİR KAÇ HAFTA SONRA GÖZCÜLERİN HABERİ HUN SAFLARINDA YAYILDI...
ROMA ORDUSU GÖRÜNDÜ!..
İSTEDİĞİM OLDU!.. AETİUS'LU YUVASINDAN ÇIKARDIM!.. GEL BAKALIM AETİUS... SEN AŞMAK İSTEDİĞİM SON ENGELSİN!..

ATTİLA'nın Avrupa topraklarını titreten nal sesleri Roma İmparatorluğu'nun temellerini kökünden sarsmaya başlamıştı. Romalılar'ın ünlü generali Aetius Roma'nın ve Avrupa'nın komutanı olarak ortaya atılmış, güçlü ve disiplinli Roma Ordusu'nun başında Atilla'yı durdurmaya geliyordu.

Roma Ordusu tümü atlı olmak üzere 300.000 kişiydi. Attila'nın ordusunda ise yine tümü atlı olarak 100.000 Hun askeri vardı. Ayrıca Hunların egemenliğindeki Avrupa ülkelerinden ve özellikle Cermenlerden oluşan 100.000 kişilik bir atlı ordu da Attila'nın yanında yer alıyordu. Zırhlarla donatılmış Roma Ordusuna karşılık, Hun atlıları yalnızca kılıç, kalkan, mızrak ve gürzle donatılmıştı. Hun ordusunda zırh olmamasının nedeni kolay ve çabuk hareket edebilmek, her yone manevra yapabilmekti.

Attila, Roma Ordusu'nun disiplinini bozmak ve onları yıpratmak için Türkler'in Orta Asya'dan beri uyguladıkları savaş oyunlarını uygulamaktadır. Olanak buldukça anı baskınlarla Roma Ordusu'nu beklemediği anlarda bastırıp bunaltmaktadır.

SONUNDA.. TARIHIN EN KANLI SAVAŞININ SABAHI.. ATTİLA OVAYA EGEMEN BİR TEPEDEN, DÜZENLİ BİR ŞEKİLDE YAKLAŞAN ROMALI LEJYONLARI İZLEDİ BİR SÜRE..
GEL BAKALIM, AETİUS.. KOZLARIMIZI PAYLAŞALIM SEN ASMAK İSTEDİĞİM SON ENGELSİN..
YAKLAŞAN ROMALILARIN ZIRHLARI VE SİLÂHLARININ PARILTISI GÖZLERİ KAMAŞTIRIYORDU...
HUCUUUM!!
HUNLARIN ROMA ORDUSUNA SALDIRIŞI KORKUNÇ OLDU. YARIMAY ŞEKLİNDE SALDIRAN ATTİLA'NIN ASKERLERİ ROMALILARI KISKAÇ İÇİNE ALMIŞ BİR BİR YOKEDİYORDU. ROMALILAR DAR MADAĞIN BİR ŞEKİLDE GERİ ÇEKİLME YE BAŞLAMIŞTI
BUNDAN BÖYLE ARTIK ROMA KAPILARINDA BULUŞACAĞIZ, AETİUS!..

ATTİLA, ertesi yıl Roma'yı almayı tasarlıyordu. Bütün yıl çok yoğun savaş hazırlıkları ile geçti. 452 yılının ilkbaharında Attila'nın emrindeki 100.000 kişilik atlı ordu zor doğa koşullarına karşın Alp Dağları'nı çiğneyerek Po Ovası'na indikleri zaman Romalıların ona karşı koyacak ne güçleri ne de dayanakları kalmıştı...

Hun Ordusu'nun Roma üzerine yaptığı seferde aştıkları ilk engel Akuilea Kalesi oldu. Kale kumandanı kalenin anahtarlarını

Attila'ya teslim etmek yerine Hun Ordusu'nu mazgallardan ok yağmuruna tutmak emri verince Attila hışımla gürledi:

- Kaleyi yerle bir edin. Taş üstüne taş kalmasın ki tüm İtalya bizim kim olduğumuzu öğrensin.

Akulea Kalesi yerle bir edildikten sona Hun Ordusunun önünde hiçbir engel kalmamıştı. Şimdi atlılar dolu dizgin Roma üzerine at koşturuyorlardı. Mınçiyo Irmağı'nın kıyısına geldiklerinde öncü haberciler Attila'ya bir grubun kendilerine doğru gelmekte olduğunu bıldırdiler.

Yüce Hakanım... Karşı kıyıdan gelenler var. Silahsız bir grup atlı. Din adamlarına benziyorlar. Belki de aman dilemeye geliyorlardır

Attila ırmağın karşı kıyısındaki toz bulutuna baktı:

- Roma'yı almadıkça barışa hayır!.. diye söylendi.

Irmağın karşı kıyısından gelenler uzun pelerinli sakallı yaşlı adamlardı. Başkanları olduğu anlaşılan ve grubun en önünde yürüyen uzun beyaz sakallı adam atından inerek beklemeye koyuldu. Attila atıyla suları yararak adama doğru ilerledi. Karşı karşıya geldiklerinde yaşlı adamı bir süre süzen Attila gür bir sesle:

- Kimsin ne istiyorsun? diye sordu.

- Kendini Tanrıya adamış biriyim ben. Ne istediğime gelince, adım Leon'dur. Papa'yım. Kardinallerimle birlikte sizden Tanrı adına bir ricada bulunmaya geldim...

Hıristiyanlığın en büyük dini lideri Papa, ellerini iki yana açmış Attila'ya yalvarıyordu.

Az önce "Roma'ya girmeden barışa hayır" diyen Tanrının Kırbacı Attila, bu yaşlı adamın yakarışları karşısında yumuşamıştı. Birden dizginlere asılarak atını geri döndürdü.

- Dönüyoruz!

Tüm Avrupa'yı dize getiren koskoca bir imparatorluğun hakanı Attila, bir Tanrı adamına gösterdiği saygıyı tüm Roma'ya değişmemişti.

Attila bu kararı aldıktan sonra ordu dönüş hazırlıklarına başladı. Hun İmparatorluğu'nun başkenti Pannonya'daki otağına döndükten sonra Attila fazla yaşamadı. Birkaç ay sonra öldüğünde ardından gözyaşı döken tek Avrupalı işte bu Tanrı adamıydı. Papa I. Leon.

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri

DESTANLAŞAN İLK KAHRAMAN

ALP ER TUNGA

Yazan / METİN SOYSAL
Çizen / YALÇIN DİDMAN

AVRUPA'da Attila'nın ordularının nal seslerinin duyulmasının nedeni, aslında çok eskilere dayanıyordu. Büyük göçlere...

Büyük göç sırasında Anayurt dışında egemenlik kuran ilk Türk boyu Çu'lardır. Çin'de tam 794 yıl egemenliklerini sürdüren Çu'lara, suyu kutsal saymaları nedeniyle "Suyu Taşıyanlar" anlamına gelen SAKA'lar adı verilmiştir.

Bu isim Batı kaynaklarında tarihçi Herodot'tan beri "Skitler" ya da bugünkü biçimiyle İSKİTLER olarak geçer.

Gerçi tarihte ilk Türk devleti Büyük Hun İmparatorluğu 'dur Ama M.Ö. 8. yüzyılda Orta Tiyenşan'da gördüğümüz Sakaların devletleşme çabaları tarihteki Türk devletlerının başlangıcı sayılır.

Türk tarihinin destanlaşan ilk kahramanı, Sakaların ünlü hakanı Alp Er Tunga'dır. Sakalar onun zamanında kentleşmiş ve altın çağını yaşamıştır.

Bu parlak dönem onun M.Ö. 625'te alçakça bir tuzağa düşürülüp ardından da Altay Dağları'ndaki hüzünlü ölümü ile sona erer.

Şimdi dilerseniz, o zamana geri dönüp, Alp Er Tunga'yı destan kahramanı yapan acıklı olayı sizlere sunalım.

YORGUN GÜN ALTAY'LARIN BERİ YANINA YIKILIRKEN MORARMIŞ KAYALIKLARDA DERİN YANKILAR YAPAN AYNI SES, BİR OK TEMRENİ GİBİ SAPLANIVERDİ YÜREĞİNE...
KOCA TUNGA! ALP ER TUNGA- ARTIK KAÇAMAZSIN!
İZİMİ BULDULAR!
İŞTE O!.. KEYHÜSREV!
KOCA TUNGA, ALP ER TUNGA.. ARTIK KAÇAMAZSIN...
HAYIR!

YILLAR, Alp Er Tunga'nın gözleri önünde, bir zamanlar bu dağ rüzgârlarının savurduğu ak tuğlar gibi dalgalandı.

O zamanlar Medya Şahı olan Keykavus, öz oğlunu hain ilan etmiş, o da öldürüleceğini anlayınca Alp Er Tunga'ya sığınmıştı. Sakalar Siyavuş'u konuk etmişler, hatta bilginlerden Piran'ın kızıyla da evlendirmişlerdi.

İşte şimdi, yorgun ve yaşlı Alp Er Tunga'nın peşinde olan Keyhüsrev, bu Siyavuş'un oğludur.

Oyle ki, Alp Er Tunga onu kendi torunlarından bile ayırt etmemiş, ata binmesini, kargı atmasını bile kendisi öğretmişti. Ama ne yazık ki Alp Er Tunga otağında bir yılan beslemişti. Dedesinin ölümü üzerine gizlice Medya'ya çağrılan Keyhüsrev, Şah olur olmaz Sakaların üzerine saldırmıştı. Savaş çok uzun sürmüştü. Her keresinde Medyalılar ilk yenilgilerinin öcünü almak amacıyla Sakaların üzerine birkaç kez saldırdılar. Ama her seferinde de geri çekilmek zorunda kaldılar.

Bileğinin gücüyle Sakaları yenemeyen Medyalılar, işi kalleşliğe vurdular. Bir geri çekilme anında, geçtikleri yerdeki bir su kuyusuna zehir attılar. Bu sudan içen Sakaların en namlı bahadırları kuyubaşında can verdiler. Tuzaktan tek kurtulan Alp Er Tunga idi. Medyalılar onu izlemeye koyuldular. Yiğit Alp Er Tunga, kargı atmasını bile kendi öğrettiği hain Keyhüsrev ve atlılarının karşısında yapayalnızdı şimdi.

Sakaların yüce hakanı Alp Er Tunga ağır yaralı olarak zar zor gelebildiği Altaylar'da o kayalıklarda büyük düşmanı Keyhüsrev'in kıskacına düşmüştü.

Avının üzerine atlamaya hazır bir sırtlan gibi yaklaşan Keyhüsrev'in düşüncesi, Alp Er Tunga'yı zincire vurmak ve tüm Medya'da zafer şenlikleri düzenleyerek, O'nu at üstünde kırbaçlayarak dolaştırmaktı.

Bu parlak dönem O'nun M.Ö. 625'te alçakça bir tuzağa düşürülmesi ve ardından da Altay Dağları'ndaki hüzünlü ölümü ile sona erer.

AT ELİNDEN O PASLI KILICI!.. İSTE, SANA ASIL YAKIŞANI GETİRDİM...
HAYDI, VULA!
NE DURUYORSUNUZ.. OKLAYIN!
haber Koçunkar başı
Yaylasına ulaştığı
zaman Sakalar

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri...

Yazan/METİN SOYSAL
Çizen/YALÇIN DIDMAN

TOMRİS'in İNTİKAMI

ALP Er Tunga'nın destanlaşan acılı ölümünden sonra, Sakaları tek bir bayrak altında toplayan torunu TOMRİS HAN olmuştur

Bir erkek kadar güçlü ve yaman bir savaşçı olan Tomrıs, kocasının bir av sırasındaki beklenmedik ölümü üzerine tüm varlığını oğluna adamış ve onu tam bir bahadır olarak yetiştirmişti.

Ama ne yazık ki Keyhüsrev denen can düşmanı, Tomrıs'ın oğlu Sparga'yı da dedesi gibi tuzağına düşürmüş ve genç yaşta ölümüne neden olmuştu.

Şimdi bu acı haber Tomrıs Han'a ulaşmak üzeredir.

ONU KAN GÖLÜNDE BOĞACAĞIM...

CAN DUŞMANIMIZ **KEYHÜSREV**'İN TUZAĞINA DÜŞTÜ HANIM. TUTSAKLIĞA DAYANAMAYIP, KENDİ HANCERİYLE VURDU KENDİNİ!

DEDEM ALPERTUNGA'DAN SONRA SEMD DE OĞLUM HA!

KOÇUN KARBASI YAYLASINDA VE ZEREFSAN IRMAĞI BOYLARINDA, O GECE VURULAN DAVULLAR, YAKILAN ATEŞLER UZAKTAN UZAĞA TÜM OBALARA BÜYÜK GÖÇ İÇİN, ARTIK ZAMANIN GELDİĞİNİ DUYURUYORDU.

ANDIM OLSUN KEYHÜSREV SENİ KANLA BOĞMAK İSTİYORUM.

GELİYORUM KEYHÜSREV.. OĞLUMU ALMAYA!

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri..

ÇİN SEDDİNİ EZİP GEÇEN TANRININ YERYÜZÜNDEKİ GÜÇLÜ ELÇİSİ

METE HAN
(TANRIKUT)

Yazan/METİN SOYSAL
Çizen/YALÇIN DİDMAN

YILLAR M.Ö.II. Yüzyılın başlarıydı. Türk Hun boylarının "Tanrının gökyüzündeki kudret elçisi" olarak gördükleri, bu yüzden adına "Tanrıkut" dedikleri Mete, yani Oğuz Han Büyük Türk Hun İmparatorluğu'nu kurmuştu.

Bu imparatorluğun sınırları doğuda Kore, batıda Aral Gölü, güneyde Çin'in Wei Irmağı, Tibet Yaylası, Karakurum Dağları'na, kuzeyde Baykal Gölü'yle Obi, İrtiş ve Işim Nehirlerine kadar uzanıyordu.

Yaklaşık 18 milyon kilometre kareden oluşan bu sınırlar içinde Mete, güçlü bir devlet düzeninin yaratıcısıydı. Bu düzen, en büyük gücünü her an hazır bulunan 24 tümenlik atlı ordusundan alıyordu.

Hun halkı genellikle göçebeydi. Daha çok hayvancılıkla geçiniyordu. Başı ipekli kumaşların çektiği pek çok eşya Çin'den gelirdi. Çinli tacirler, Hun topraklarını gezdikçe Mete'nin akıllara durgunluk veren ordusunu tanımış ve büyük tehlikeyi Çin'in İmparatorluk Sarayı'na duyurmuşlardı...

ÇİN'LİLER METE'YE KARŞI YOĞUN BİR ÇABAYLA ÜNLÜ ÇİN SEDDİNİ TAMAMLAMIŞ, BÜYÜK BİR ORDU TOPLAMAYA BAŞLAMIŞLARDI. BU HABERLER, ZATEN ÇİN'İ DE EGEMENLİĞİ ALTINA ALMAK İSTEYEN METE İÇİN ARADIĞI FIRSATTI.. ÇİN ÜZERİNE BÜYÜK SEFER BÖYLECE BAŞLADI..
DUUUR!
BU SURLAR BİZİ DURDURAMAZ!
YÜCE HAKAN.. YA ATLARIMIZ!
HER YİĞİT ATINI SURLARDAN GEÇİRMEKLE SORUMLUDUR.. YAPILACAK İLK İŞ, SUR ÜSTÜNDE BELLİ BİR BÖLGEYİ ELE GEÇİRMEKTİR!
BİZ HAZIRIZ YÜCE KAĞAN!

TARİHİ YARATANLAR

ÇİÇİ YAGBU

ULUSUNUN ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN CANINI VEREN KAHRAMAN

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dört bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri..

Yazan/METİN SOYSAL
Çizen/ÖZCAN ERALP

BÜYÜK Türk Hun İmparatorluğu Mete dönemindeki gücünü bu büyük kahramanın ölümünden sonra yitirmeye başladı. Bunun iki nedeni vardı. Hunların yeteneksiz yöneticileri ve Çin'deki büyük uyanış...

Çinliler, Hunlara karşı güçlü bir ordu kurmanın yanı sıra Hun Sarayı'nda da türlü hileler düzenlemeye başlamışlardı.

Çin'deki bu büyük çabanın asıl amacı ünlü "İpek Yolu"nu açık tutabilmek,İç Asya ve İran üzerinden Akdeniz kıyılarına uzanan yoldan yeni pazarlara ulaşabilmekti. Eğer Hun engeli ortadan kalkarsa bu engelin nicedir yarattığı ekonomik sıkıntıdan da kurtulacaklardı.

Kısaca Çin'in Mete'den sonraki Hun politikasındaki hedefi bu güçlü Türk devletini gerek içerde yaratacakları karışıklıklarla gerek kurdukları düzenli ordunun peş peşe saldırılarıyla yıpratmak ve bölmekti.

Bu politikada başarılı da oldular Hunlar M.Ö. I. Yüzyılın başında artık Çin saldırılarına karşı koyamayarak, Orgun Bölgesi'ne doğru çekilmeye başlamışlardı. Yeteneksiz hakanlar Çin'den ürktükçe Sarı Ülke, Türklerin bağımsızlığını da gölgelemeye kalkışmıştı.

BU KADAR ÇOK KARIŞMASINA, BÖYLESİNE BİR CÜRET-MİŞ ÇİN'Lİ PRENSESLERDİ HUN'LARIN EN GÜÇLÜ KOMU-

GERÇEKLERİ GÖREN VE ÇİN OYUNU-NA KARŞI KOYMAK İSTEYENLER TUZAĞA DÜŞÜRÜLÜYOR, ARKADAN

HUN'LARIN BAŞINDAKİ HOHANYEK YABGU NE KADAR KORKEK, NE KADAR BASİRETSİZ, DE

TAMAMEN TERSİ, SON DERECE YÜREKLİ BİR

BAK, ÇİÇİ AĞABEYİN OLARAK SENİ İKAZ EDİYORUM! ARTIK ÇİN'LE BAŞA ÇIKA-

BÖYLE BOYUNDU-RUK ALTINDA DA YAŞAYAMAYIZ!

IMPARATORU-
ÇLI SE UN UN
ISTIRABI HER
BELLIYDI
AMA BAŞKA ÇAREMIZ YOK, ÇIÇI!
VAAARR! VA ÖZGÜRLUK, VA OLUM!
SAVAŞ MI?
KAYBEDERIZ!
BAĞLI OYMAKLAR YOLA ÇIKTILAR VE
DA YURT KURAN BU OYMAKLAR, ÇIÇI HUN DEVLETI OLARAK TARIH SAHNESINE ÇIKTILAR.

ÇİN'LİLER, ÇIÇI'NIN EGEMENLİĞİNDEKİ İRAN ASİLLİ YUSAN VE KANK-KU BOYLARINI DA KANDIRIP KENDİ SAFLARINA ÇEKEREK BÜYÜK BİR ORDUYLA YOLA ÇIKTILAR
HAN'IM VU-SANJAR KANK-KULER ÇİNLİLER-LE BİRLİK OL MUŞ SALDIRI-YORLAR!
HAİNLER! DÜŞMANI-MIZLA BİRLİK OLMUŞLAR!
YİĞİTLERİM! EZELİ DÜŞMANIMIZA HAKET-TİKLERİ DERSİ VERELİM..
HUCUM!
ÇIÇI EN ÖNDE KAHRAMANCA DÜŞMANLARININ ÜZERİNE ATILDI!
ÇIÇI YABGU'NUN BÜTÜN BAHADIRLARI BİRER BİRER CAN VERMİŞ ATEŞE GAV-RULAN BİR AVUÇ KAR GİBİ ERİMİŞLERDİ TEK BAŞINA KALAN ÇIÇI YABGU, SON BİR KEZ DAHA ATILDI. AMA..
TARİH M.Ö 36 NIN O BAHAR SA-BAHI ÇIÇI LERİN ÖZGÜRLÜK UĞ-RUNA YOK OLMASINI İBRETLE SEYREDİYORDU. OLAY, TÜRK BOYLARINDA YÜZYILLARCA KONUŞULACAKTI..
İŞTE EVLÂT, BİZE YAKIŞAN ÖLÜM BUDUR!

TARİHİ YARATANLAR

KİM KARŞI KOYMAK İSTERSE TEPESİNE ŞİMŞEK GİBİ İNEN KAHRAMAN

BALAMİR KAĞAN

Yazan
METİN SOYSAL
Çizen
YALÇIN DIDMAN

Büyük Türk Hun İmparatorluğu'nun yıkılmaya yüz tutması üzerine Türk boylarından önemli bir bölümü batıya göç ederek, nal sesleriyle ilk kez Avrupa' yı titretmeye başlamışlardı.

Balamir Kağan'ın kurduğu Volga Hun Devleti sınırlarını genişletirken karşısına tek bir engel çıkmıştı. Susan Şatosu... Karanlık gecelerde, şatodan gizlice çıkan silahşörler Türk boylarının çadırlarını ateşe veriyor ve sonra geri çekiliyorlardı. Ne pahasına olursa olsun bu şatoyu dize getirmek gerekti...

SAFAKTA SATOLARINI SARAN HUNLARI GÖREN VOLGALILAR OK MENZİLİNİN DIŞINDAKI TÜRKLERE ALAYLI GÜLÜMSEMELERLE BAKIYORLARDI.
ŞAŞIRMIŞ BU HUNLAR! BÖYLE BİR SATOYU OKLA KILIÇLA ALACAKLARINI SANIYORLAR HAH HAH, HAH!
GEÇIP GIDEN GÜNLER, FIRTINADAN ÖNCEKI SESSIZLIĞI ANIMSATMAKTAYDI. BU ARADA VOLGALILAR DA BOŞ DURMUYORLAR, HUNLARIN ÜZERINE BOCA EDECEKLERI YAĞ KAZANLARINI ZEVKLE KAYNATIYORLARDI...
BALAMIR KAĞAN'I HASLAYACAĞIMIZ GÜNÜ SABIRSIZLIKLA BEKLIYORUM.. HAH, HAH!
YIĞITLERIM, DINLEYIN BENI.. BU GECE HER GECEDEN DAHA BIR KARANLIK OLACAKTIR TÜM GÜCÜMÜZLE SALDIRACAĞIZ SONRA DA HIZLA GERI ÇEKILECEĞIZ DUŞMAN DA BIZE ARKADAN SALDIRACAK. GÜN SÖKERKEN KALE BIZIM OLUR
NASIL OLUR, KAĞANIM? HEM BIZ ÇEKILECEĞIZ...
HEM DE SAFAKTA KALE BIZIM OLACAK!?

YİĞİTLERİM! SİZLER BENİM BUYRUKLARIMI UYGULAYIN, GERİSİ KOLAY! HAYDI HAZIRLIKLAR YAPILSIN!
KAÇIRDIK... ONLAR! İŞTE GERİ DÖNÜYORLAR! OLACAĞI ZATEN BUYDU... DELİRMİŞ BU HUNLAR!
OYSA GERİ DÖNEN EĞERLERİNE MEŞALE BAĞLANMIŞ ATLARDI. HUN YİĞİTLERİ İSE
KENDİLERİNİ SURLARIN DİPLERİNE GİZLEYİVERDİLER
DERHAL ATLANIP PEŞLERİNE DÜŞELİM!
VALİYOR, DİĞERLERİ İSE KALE KAPISININ YANINA SESSİZCE SOKULUYORLARDI...

DEVASA SUSAN SATOSUNUN AĞIR KAPISI SONUNA DEK AÇILDI VE VOLGALILAR DÖRT NALA DIŞARI FIRLADILAR..
OYSA KALEDE KALANLAR İÇİN BÜYÜK BİR SÜRPRİZ VARDI..
ŞAFAK SÖKTÜĞÜNDE KALEDE AYAKTA DURAN TEK BİR VOLGALI KALMAMIŞTI.
İŞTE, TÜRKÜN BİLEĞİNİN VE CESARETİNİN YANISIRA, DÜŞMANA AKLIMIZIN DA GÜÇLÜ OLDUĞUNU GÖSTERDİK VOLGA BOYLARI ARTIK BİZİMDİR..

TARİHİ YARATANLAR

Tarihimizi yaratan atalarımızın kahramanlık dolu öyküleri

Yazan / METİN SOYSAL
Çizen / ERALP NOYAN

GÖKTÜRKLER TARİH SAHNESİNE GİRİYOR

BASKIN BASANINDIR!

HUN İmparatorluğu'nun çökmesinden sonra, bu büyük Türk Hakanlığı'nın ulusu bölünmüştü. Batıda yaşayanlar, uzun yıllar sürecek göçlere başlamışlardı. Volga Nehri'nı geçerek Macar Ovası'na yayılan bu Türk boyları, Attila zamanında tüm Avrupa'yı nasıl sesleriyle titrettiler.

Hun İmparatorluğu'nun doğuda yaşayan ulusuna gelince; bu Türk boyları da, 394'e kadar Tabgaçlar, 552'ye kadar da Avarlar olarak devletleşmişlerdir.

TARİH 552'den sonra Göktürklerle tanışırken, yeni bir Türk Hakanlığı daha doğuyordu.

Göktürkleri, Avarların buyruğunda, Altay dağlarının eteklerinde yaşıyorlardı. Demircilikte ustaydılar. Onlar için bir ata sanatıydı bu. Hun İmparatorluğu'nun çökmesinden sonra onlar da göçe başlamış, Ergenekon'da yurt kurmuşlardı. Burada doğa koşullarının yaşanmaz hale gelmesiyle yeni bir yurt aramak istemişler, yol bulabilmek içinde bir demir dağını eritmişlerdi. Bu olay "Ergenekon Destanı" olarak, onların büyük öğünç kaynağıydı.

Avarlara kılıç, kalkan, gürz ve ok uçları yaparak geçinen Göktürkler bu ustalığın yanısıra çok iyi savaşçıydılar. Hattâ, 546'da Töles'lerin korkunç isyanını bastırarak Avarları bir anda çökmekten kurtarmışlardı.

Ne var ki, Göktürk komutanı Bumin Şad Yabgu, bu büyük olaydan sonra Avar Hakanı'nın kızıyla evlenmek istemiş, fakat isteği hem de onur kırıcı bir biçimde reddedilmişti. Bütün Göktürk'leri çileden çıkaran bir olaydı bu. Çünkü, Göktürk'ler Bumin Şad Yabgu'yu taparcasına seviyorlardı.

Bu yüzden Avar Hakanı'ndan öç almaya and içtiler. Aralıksız, tam 6 yıl süren yoğun bir hazırlık başladı.

552 baharıydı. Bir sabah, güneş iki mızrak boyu ancak yükselmişken, Bumin Şad Yabgu'nun obasına dört nala gelen bir atlı herkesi çok şaşırttı.

AVAR Hakanı Toga Han'ın biricik kızıydı bu. Tüm obaların en güzeliydi Çok iyi ata biner, çok iyi kargı kullanırdı. Bumin Şad Yabgu'nun nöbetçileri bir anda genç kızın çevresini sardılar. Herkes birşey soruyordu:

-"Siz Prenses Su!.."

-"Ne işiniz var burada?.."

-"Nasıl gelebildiniz, ne cür'et?..."

Prenses Su, tüm bu soruları yanıtsız bırakarak, yalnızca tek şey söyledi:

-"Hemen Bumin Şad Yabgu'yu görmek istiyorum!"

Bumin Şad Yabgu, uğrunda Avar Hakanı'na yıllardır kin ve nefret dolu olduğu güzel Prensesi otağında ayakta karşıladı. Su, ilk gördüğü günkü kadar güzeldi. O'na karşı duyguları hiç değişmemişti. Ama, bunu belli etmedi.

-"Nedir telâşınız?" dedi, "Buyrunuz, hele bir oturunuz!"

Prenses Su,

-"Hemen dönmeliyim. Size bir haber getirdim. Babam Toga Han, sizi yoketmek istiyor. Yarın baskın yapacaklar." yanıtını verirken, heyecandan titriyordu. Bumin Şad Yabgu, döndüğü zaman güzel Prenses'in başına gelecekleri görür gibiydi:

-"Konuğumuz olacaksınız. Sizi bırakmam. Buraya gelişinizi izlemişlerdir. Öldürürler!..."

Bumin Şad Yabgu haklıydı. Prenses Su'yu izleyen bir Avar, gizlice obanın yakınlarına kadar gelebilmişti. Prenses Su'ya diş bilıyordu:

"Hain! Baskını haber vermiş olmalı. Yüce Hakan'ımız Toga Han bunu duyunca, kendi kızını, kendi elleriyle hançerleyecektir.."

Avar gözcüsü geldiği gibi sessizce kayaların arkasında kayboldu. Atına atlayıp Toga Han'ın otağına doğru dolu dizgin sürmeye başladı.

Toga Han'ın tasarladığı baskına karşı Göktürk boyları zaten hazırdı. Bumin Şad Yabgu'nun bir buyruğuyla, derhal atlanabilirlerdi. O an, gelip çatmıştı işte. Bumın Şad Yabgu, kılıcını sıyırdı. Buyruğunu verdi:

-"Baskın basanındır!..."

GÖKTÜRK bahadırları atlarını mahmuzlayarak Ötüken'deki Avar Sarayı'na doğru dört nala akmaya başladılar. Prenses Su'yu izleyen Avar neferi, Göktürk'lerin savaş davullarının vurmasıyla geri dönmüş, soluk soluğa Ötüken'e yetişmişti. Toga Han'a bütün gördüklerini bir solukta anlattı. Öfkeyle ayağa kalkan Toga Han da hazırdı. Fakat, dört nala fırladılar. Ellerinde baltalar, mızraklar, kılıçlar,

omuzlarında okluklar, yaylar vardı. Bunları bir zamanlar, bu işin ustası olan Göktürk'lere baskın yapmak isterken basılmak onu çileden çıkarmıştı.

-"Göktürk'lere ölüm!..." diye bağırdı.

Avar Sarayı'nın kütükten yapılmış sur kapıları açılır açılmaz Avar savaşçıları da yaptırmışlardı. Şimdi aynı silahları karşılıklı kullanacaklardı.

Bumin Şad Yabgu zaten altı yıl gibi uzun bir süreden beri bu savaş için hazırlık yapıyordu. Savaş sırasında uygulayacağı savaş oyununu çoktandır kafasında tasarlıyordu. Önce doğrudan düşmana saldıracak sonra geri çekilerek düşmanı üzerine çekecek ve sonunda onu kıskaca alarak yeniden saldıracak ve düşmanını yok edecekti. Aslında bu Türkler'in yıllardır uyguladıkları bir savaş oyunuydu. Bumin Şad Yabgu, Avar Hakanı Toga Han'ın bu oyunu bildiğini ve buna kanmayacağını da düşünmüştü. Ama tüm bunları yıldırım hızıyla yaparak, onu şaşırtacağını ve dağılan ordusunu toplayamaz duruma sokacağını düşünüyordu.

Çok geçmeden iki ordu Ötüken önündeki ovada karşılaştı. Tam bir ölüm kalım savaşıydı bu. Bumin Şad Yabgu ve Toga Han, işte sonunda karşı karşıya gelmişlerdi.

Ne var ki Toga Han, Bumin Şad Yabgu'nun karşısında fazla bir güç gösteremedi. Bir anda kıskaca düşen Avar savaşçıları, saldırmak şöyle dursun, kendilerini zor savunuyor-

lardı. Kısa bir süre sonra da savaşın yazgısı belli oldu. Avar savaşçıları geri çekilmeye başladılar.

Toga Han'ın yiğitliğine yedıremediği bir olaydı bu. Eğer Bumin Şad Yabgu'ya tutsak düşerse, bu ölümden de beterdi. Bir anda kararını verdi. Atını, ovanın öte yanındaki Deliçay'a doğru dört nala sürdü. Bumin Şad Yabgu, O'nun ne yapmak istediği anlamıştı. Eğer aynı durumda kendi olsaydı, aynı şeyi yaparak onurunu kurtaracaktı. Bu yüzden izlemek istemedi. Ancak, Deliçay'a bakan yar başına geldiği zaman, Toga Han, kendini azgın sulara bırakmıştı.

Bu zafer, Göktürk'ler en kutsal şeyi, bağımsızlıklarını kazandırdı. Zaferden sonra "İl Han" olarak hakanlığını duyuran ve Göktürk Devleti'ni kuran Bumın Şad Yabgu, obasında konuk ettiği güzel Prenses Su ile evlendi...

SARI DEVİN
TONG YABGU'ya
KURDUĞU KORKUNÇ TUZAK

Yazan/METİN SOYSAL – Çizen/YALÇIN DIDMAN

YIL 630'du. Yaz erken gelmiş, Batı Göktürk Devleti'nin güçlü kağanı Tong Yagbu, başkent Suyab'ın sayfiyesi olan Bing-Yul'a taşınmıştı. Tong Yabgu'nun buradaki otağı da başkentteki kadar güvenliydi. Yabancılar, özellikle Çinliler kolay kolay giremezlerdi.

Doğu Göktürkler, Çin karşısında bağımsızlıklarını yitirmiş, başa geçen kağanlar Çinli prenseslerle evlenerek Çin Sarayı'nın oyuncağı durumuna düşürülmüşlerdi.

Şimdi Çin'in en büyük emeli, Batı Göktürk Devleti'ni de aynı acı sona sürüklemekti. Ama Batı Göktürkler'in başındaki Tong Yabgu akıllı ve cesur bir kağandı. Onu, daha önce Doğu Göktürk kağanlarının düştüğü tuzağa düşürmek kolay değildi. Bu yüzden Çinliler bu kez değişik bir tuzak hazırlamayı düşündüler.

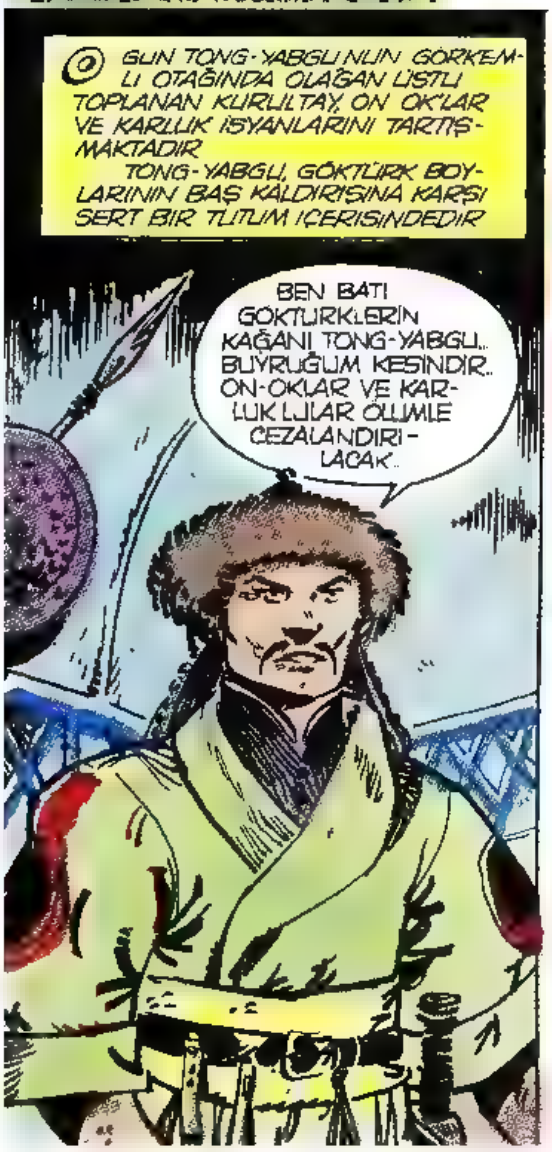

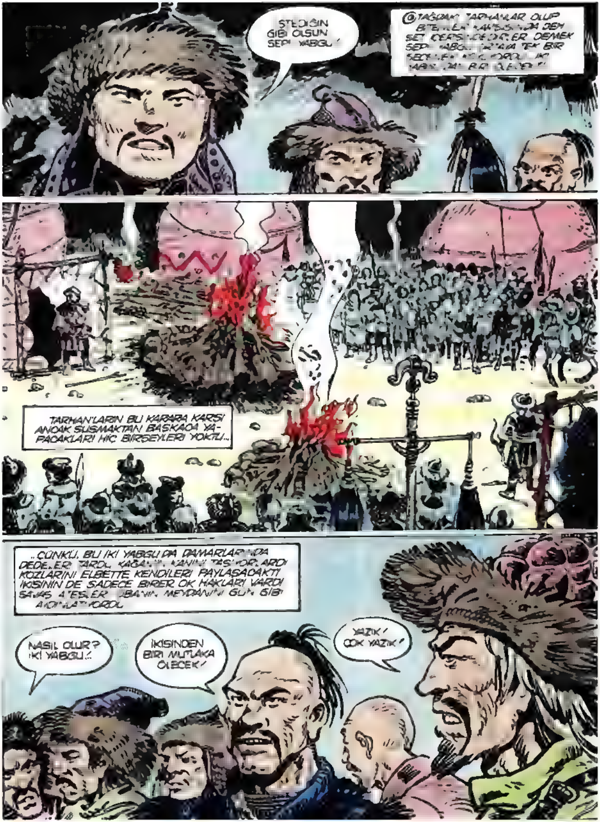

STEDİĞİN GİBİ OLSUN SERİ YABGU!
TARHANLAR OLUP ... DEMEK ... TEK BİR ...
TARHAN'LARIN BU KARARA KARŞI ANCAK SUSMAKTAN BAŞKACA YAPACAKLARI HİÇ BİRŞEYLERİ YOKTU...
..ÇÜNKÜ, BU İKİ YABGU DA DAMARLARINDA DEDELERİ TAROL KAĞANIN KANINI TAŞIYORLARDI KOZLARINI ELBETTE KENDİLERİ PAYLAŞACAKTI İKİSİNİN DE SADECE BİRER OK HAKLARI VARDI SAVAŞ ATEŞLERİ ... MEYDANINI GÜN GİBİ AYDINLATIYORDU
NASIL OLUR? İKİ YABGU..!
İKİSİNDEN BİRİ MUTLAKA ÖLECEK!
YAZIK! ÇOK YAZIK!

SEPI- YABGU, KURULTAYI BUYUK BIR OFKE İCINDE TERKETTI. BAZI TARHAN LAR DA ONU İZLEDİLER.
BAHADIRLAR ATLARIN KUYRUKLARINI DÜGÜMLEMEYE ÇOKTAN BAŞLAMIŞLARDI BİLE.
VERME
HAYIR, HAYIR!.. BEN DE YABGU KAN TAŞIYORUM. ÖYLEYSE TEK BİR SEÇENEĞİM VAR ARTIK... YAYLARI- MIZ VE OKLARIMIZ..

SEPİ-YABGU, GÜÇLÜ BİLEKLERİ İLE YAYINI GERERKEN TONG-YABGU'YA SESLENDİ
ELİNDEK, YAYI HATIRLAMADIN MI, TONG-YABGU?
SEPİ-YABGU'NUN SÖZLERİ, TONG YABGU'YU CAN EVİNDEN VURMUŞTUR ADETA!. TONG-YABGU VA ATA BİNMESİNİ, YAY KIRMASINI ÖĞRETEN DE, GENE SEPİ-YABGU'DUR. TONG-YABGU'NUN, ŞİMDİ ELİNDE GERDİĞİ YAY DA, GÖKTÜRKLERE KAĞAN OLDUĞUNDA SEPİ-YABGU'NUN VERDİĞİ ARMAĞANDIR. TONG-YABGU, ÇOCUKLUĞUNDAN KAĞAN OLUŞUNA DEK GEÇEN GÜNLERİ, BİR AN GÖZLERİNİN ÖNÜNDE CANLANDIRIR...
BUNU YAPAMAM!.. YAPAMAM!
AYNI ANDA, BİR GÜRZÜN, BİR KALKANA İNMESİYLE BİRLİKTE DUYULAN MADENİ SESİN ARDINDAN, TONG-YABGU OLDUĞU YERE SERİLİVERDİ...
DAN!
MEYDANI KAPLAYAN ÖLÜM SESSİZLİĞİ, OBA HALKI İÇİN ULU KAĞANLARI TONG-YABGU'NUN ATALARININ YANINA ULAŞTIĞININ İŞARETİ OLMUŞTU...
BENİ BAĞIŞLA, TONG-YABGU.. ON-OK'LAR VE KARLUK'LAR İÇİN YAPTIM BUNU...
OLAY, ÇİN SARAYINDA BİR BAYRAM SEVİNCİ YARATTI.. ON-OK'LARLA KARLUK'LARI, GÖKTÜRK'LERE KARŞI KIŞKIRTARAK, TÜRKLERİ PARÇALAMAK VE YOKETMEK İSTEYEN SARI DEV, AMACINDA BAŞARIYA ULAŞMIŞTI ARTIK... ÜSTELİK, GÜÇLÜ KAĞAN TONG-YABGU'DA YOKTU... BAŞSIZ KALAN BATI GÖKTÜRKLERİ ÇİNLİLER ARTIK KOLAYCA YUTABİLECEKLERDİ...
ŞİMDİ KADER AĞLARINI SEPİ-YABGU İÇİN DAHA ACI ÖRECEK!..

GÖKTÜRKLERİN KURTULUŞ SAVAŞI

TARİHİ YARATANLAR

Orta Asya'nın bozkırlarından kopup gelen, dort bir kıtayı sarsıp dalgalandıran Atalarımızın kahramanlık dolu oykuleri.

BÜYÜK DİRİLİŞ

ÇİN'in oyununa gelen Gokturkler bagımsızlıklarını yıtırmişlerdi. Kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Başlar onde, gozler donuyda. Bahadırlar atlarının kuyruklarını kesiyor, geleneksel şolen gunlerinde ozanlar ancak ağıt yakıyorlardı. Hatta obaların buyruk beyleri otag kurdukları ata çadırlarının kutsal ateşlerini bile sondurmuşlerdi.

Bu tutsaklık koca on yıl surdu. Kurtuluş için bazı çabalar goruluyordu. Ama her çabanın karşılığı daha beter bir acıda dugumleniyordu.

Çinliler egemenlikleri altına aldıkları Turk boylarını sindirebilmek için gizli haber alma orgutlerini çok geliştirmişlerdi. Bu örgüt kimden kuşkulanırsa, yargılamaya bile gerek görmeden öldürüyordu.

Ne var ki Türkler boyunduruk altında yaşayamazlardı. Bu yüzden Çinliler'in baskıları etkisiz kalıyordu. Türkler Çinlilere karşı amansız bir kurtuluş savaşı verebilmek için gizli bir hazırlık içindeydiler. Yalnızca bu ateşi yakacak bir kıvılcım, bir önder arıyorlardı.

Yazan/METİN SOYSAL
Çizen/YALÇIN DİDMAN

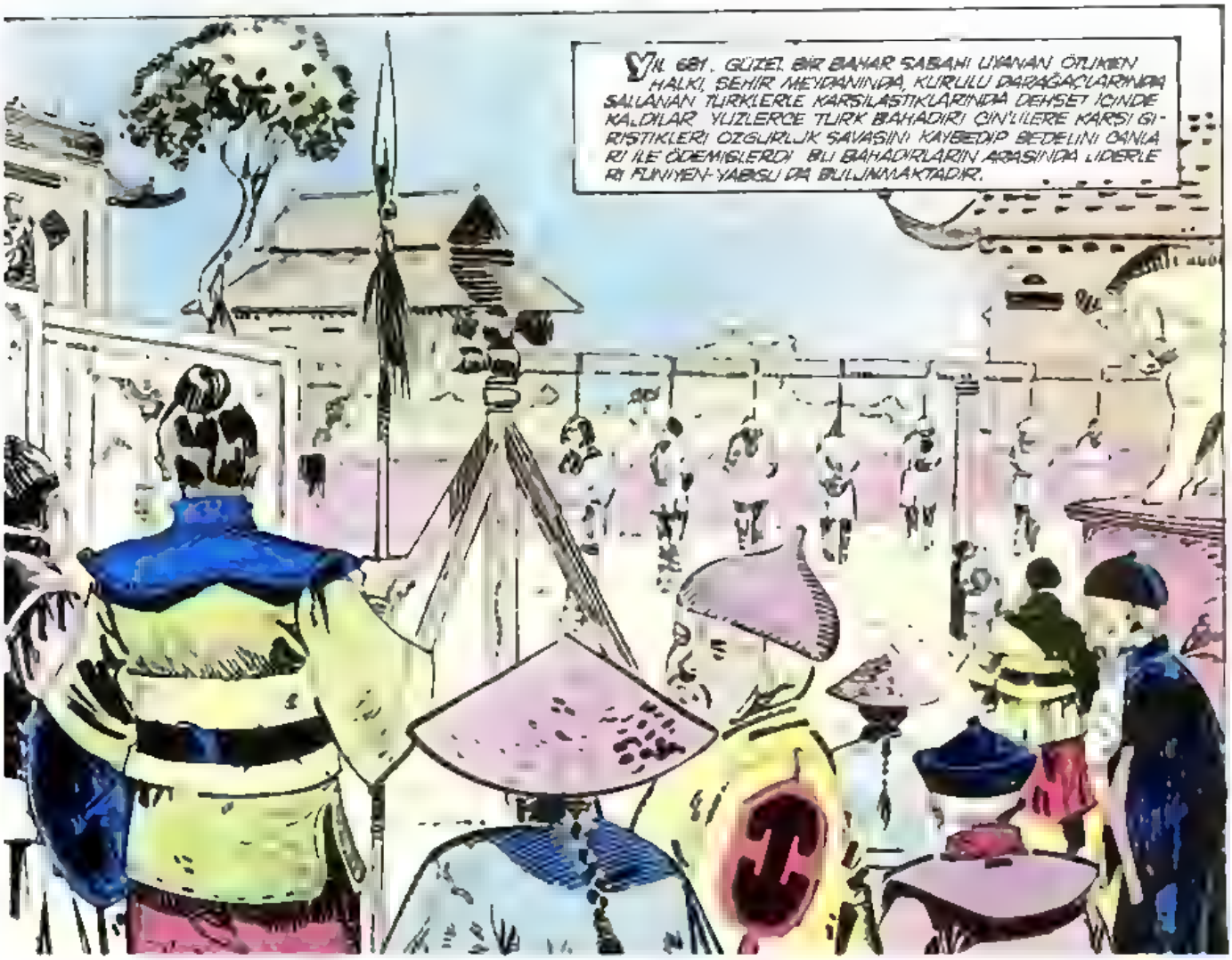

AH!
HI!

ARTIK KUTLUK VE TONYUKUK İÇİN ACILARLA DOLU TUTSAKLIK GÜNLERİ SONA ERMİŞTİR. ATLARINI HIRSLA TOPLUKLAYIP SUR KAPISINI AŞARAK DÖRTNALA DAĞLARA DOĞRU YÖNELDİLER

ÖZGÜRLÜK VE İNTİKAM BİZİ BEKLİYOR ARTIK

GÜNEŞ İKİ MIZRAK BOYU YÜKSELDİĞİNDE ÇİN TOPRAKLARI ÇOK GERİLERDE KALMIŞTIR. İKİ BAHADIR ATLARININ GEMLERİNE ASILDILAR..

YOLUMUZ BURADA AYRILIYOR, KUTLUK YABGU.. SÖZLEŞTİĞİMİZ GİBİ YENİ AYIN İLK GÖRÜNDÜĞÜ GECE

KANA KAN!

DİŞE DİŞ!

KUTLUK YABGU, GÜNLER BOYU TÜRK BOYLARINI, OBALARINI TEK TEK DOLAŞIYOR.. AT BİNEN, KILIÇ TUTAN TÜM TÜRKLERİ KUTSAL SAVAŞA ÇAĞIRIYORDU...

KUTLUK YABGU NUN YANISIRA TONYUKUK DA OBADAN OBAYA AT KOŞTURARAK TÜM TÜRK BOYLARINI ÇİN'E KARŞI UYARIYORDU.. ARTIK ÖZGÜRLÜK İÇİN BÜYÜK SAVAŞIN KIVILCIMLARI, O KUTSAL ATEŞİ YAKMAK ÜZEREDİR..

SOYUMUZU, ATALARIMIZI, ÇOCUKLARIMIZI DÜŞÜNÜN. ATALARIMIZA LEKE DÜŞÜRMEK, ÇOCUKLARIMIZI TUTSAK GÖRMEK İSTERMİSİNİZ?

ÖYLEYSE, ÖZGÜRLÜK İÇİN SAVAŞA!

SONUNDA YENİ AYIN İLK GÖRÜNDÜĞÜ GECE, BİNLERCE TÜRK ATLISI İKİ AYRI KOLDAN İNEKLER GÖLÜ KIYISINDA BULUŞTULAR. BAŞLARINDA TONYUKUK VE KUTLUK YABGU VARDIR. HEDEF, OTUKENDİR.
OTUKEN'DEKİ YİĞİTLERİMİZ İŞARETİMİZİ BEKLİYORLARDIR. KUTLUK YABGU'/ ATEŞİMİZİ YAKALIM ARTIK
OTUKEN KENTİNİ SARAN DAĞLARIN TEPELERİNDE KARANLIĞI GÜNE ÇEVİREN YÜZLERCE DEV ATEŞ, BİRDEN PARLADI.
KANA KAN DİŞE DİŞ!
AYNI ANDA, BİNLERCE TÜRK ELDE KILIÇ, OTUKEN'E DOĞRU DÖRTNALA AKMAYA BAŞLADI
İŞTE, GÖRÜYORSUN, KUTLUK YABGU ÖZGÜRLÜK ATEŞİMİZ HİÇBİR ZAMAN SÖNMEYECEK VE, HİÇ BİR ULUS, TÜRKLERİ PARÇALAYIP TUTSAKLIK ZİNCİRİNE TAKAMAYACAKTIR. BUNU TÜM DÜNYA İYİ BİLSİN.
OTUKEN SURLARINDA VE DAHA SONRA KENT İÇİNDE, ŞAFAKTAN AKŞAMA DEK KORKUNÇ KILIÇ ŞAKIRTILARI VE CANHIRAŞ FERYATLARLA SÜRÜP GİDEN SAVAŞ, TÜRK'ÜN ÖZGÜRLÜK ZAFERİYLE BİTMİŞTİ AMA, İKİ EZELİ ULUSUN BİTMEYEN KAVGASI DAHA ÇOK SÜRECEKTİ...

TÜRKLERİ MÜSLÜMAN YAPAN BÜYÜK OLAYIN ÖYKÜSÜ

SATUK BUĞRA HAN

Yazan: METİN SOYSAL
Çizen: ERALP NOYAN

SATUK BUĞRA HAN GÖRDÜĞÜ DÜŞÜN ETKİSİ ALTINDA İDİ. TANRI KATINDAN BİR MELEK ŞÖYLE SESLENDİ.

"SEN YÜCE HAKAN!.. TÜRK BOYLARINI TANRI KATINDA BİRLEŞTİR!.."

GÖKTÜRK'leri izleyen Uygur'lar tarih sahnesinde önemli bir uygarlığın elçileri olarak göründüler. Hâtta, Gutenberg'den yaklaşık yedi yüzyıl önce ilk baskı yöntemini bulanlar, dahası günlük yaşantılarında tuvalet kâğıdını ilk kullananlar, gene Uygur'lardır.

Ne var ki, komşuları arasında bu üstün uygarlığın yaratıcıları, Türk'lerin kendilerine özgü savaşçılık yeteneğini gerektiği gibi kullanamıyorlardı. Bu yüzden, dış saldırılar ve iç karışıklıklar Uygurlar'ı parçaladı. 840'da Kırgız'ların Ötüken'i almasıyla da, bu ünlü Türk Devleti yıkıldı. Uygurlar arasında İç Asya'ya doğru bir göç hareketi başladı. Uygur'ların Turfan kolu, 911'de Doğu Türkistan'da bağımsız bir devlet kurabildi. Ama, Turfan'lar güçlü bir Uygur devleti olamadılar. Tarih sahnesindeki bu silik yıllar 940'a kadar sürdü.

Turfan'lar gibi, küçük bir devlet olan bir başka Türk boyu da Karahanlılar'dı. Doğu Türkistan'da egemendiler. Başkentleri de Kâşgar'dı.

940'da, Karahanlılar'ın başına geçen Satuk Buğra Han, cesur olduğu kadar zeki bir hakandı. O da, büyük Türk hakanı Oğuz Han'ın torunlarındandı.

UYGURLAR'ın, üstün bir uygarlık kurmuş olmalarına karşın neden komşuları arasında ezildiklerini çok iyi biliyordu.

Çünkü, yüzyıllar boyunca "Şaman" dininin inançlarıyla yaşayan Türk boyları, özellikle Uygur'lar döneminde "Mani"lik, ya da "Budizm" gibi yapılarına ters düşen dinlerin etkisi altına girmeye başlamışlardı. Bu dinlerin, tapınaklardaki biçimsel ağırlıkları, Türk boylarının savaşçı yeteneklerini, bu yeteneğin gereği olan hareket niteliğini törpülüyorlardı.

Oysa, İslam Dünyası'yla yakın ilişkileri olan uluslar arasında yayılmaya başlayan Müslümanlık, Türk'ler için en uygun dindi.

Mâveraünnehir adı verilen bölgedeki Türk boyları çoktan Müslüman olmuşlardı. Doğu'da Taşkent, Batı'da Horasan'a kadar, kuzeyde Harzemden güneyde Kışmir'e kadar uzanan bu bölge İran kökenli Sâmâni Devleti'nin egemenliğindeydi.

Satuk Buğra Han, o yılın Ejder ayında (Mayıs) Sâmâni'le-

re baskın yapmak ve bütün bu Türk boylarını kendi uyruğuna almak için hazırlıklarını tamamlamıştı.

O gece Satuk Buğra Han'ın Kâşgar'daki sarayında, savaş divanı, bu hazırlıkları son kez görüşüyordu. Divandaki en yaşlı buyruk beyi usulca ayağa kalktı.

"Yüce Hakan'ımız! Bu seferi ertelemek zorundayız!" Satuk Buğra Han'ın hiç beklemediği sözlerdi bunlar. Tahtından hiddetle doğruldu:

"Yoksa, bizim bilmediğimiz aksilik mi var? Hani, herşey tamamdı?." Yaşlı buyruk beyi yanıtladı:

"Sefer için hazırız, Yüce Hakan'ımız. Hâttâ, Sâsân'lar tepesine bir şahin kadar hızlı inebiliriz. Ama, ben kendi soydaşlarımızı düşünüyorum. Türk boylarını..."

Satuk Buğra Han, öfkeden alev alev parlayan gözlerini, yaşlı buyruk beyinin gözlerine dikti:

"Belki soydaşlarımıza acımakta haklısınız. Ama, biliyorsunuz ki, Sâsân'ların ilindeki bu bölgeyi kılıç zoruyla almaktan başka çıkar yol kalmadı. Bu bir savaştır. Savaşın temel ilkesinde acımasız olmak vardır".

Sesi, taş duvarlarda derin yankılar yaratıyordu:

"Eğer bize karşı Sâsân'larla birlik olurlarsa, bu acımasız savaş, onların da sonu olacaktır!"

Yaşlı buyruk beyi, doğru bildiğini çekinmeden söyleyen güçlü bir yapıdaydı. İnce beyaz sakalını hafifçe sıvazladı. Acı acı gülümsedi:

"Hayır Yüce Hakan'ımız. Aradan en az üç gün daha geçmelidir çünkü..."

Satuk Buğra Han ve divan da kim varsa, yaşlı buyruk beyine bir tuhaf bakıyorlardı. Öyle ya, niye enaz üç gün?...

Yaşlı buyruk beyi; dudaklarını hafifçe dişledi. Ellerini oğuşturdu.

"Çünkü!" dedi, "Yarın Kadir Gecesi"dir.

Kimse, neler söylediğini anlayamamıştı. Satuk Buğra Han, vurgulayarak sordu:

"Ne demektir Kadir Gecesi?"

Yaşlı buyruk beyi, bu soruyu yavaş, yavaş, tane tane yanıtladı:

"Yüce Hakan'ımız, Sâsân illerindeki bütün bu soydaşlarımız İslâm Dini'ndendir. Bu yıl, bu dinin en kutsal ayı olan Ramazan, bizim Ejder ayımıza rastladı. Bütün bu müslümanlar oruçludur ve yarın gece de, kutsal ayın en önemli gecesidir. Çünkü, İslâm Dini'nin kutsal kitabı olan Kur'an, böyle bir gecede inmiştir. İşte bu yüzden bütün Müslümanlar Tanrı'ya ibadet içindedir..."

Satuk Buğra Han, usulca başını öne eğdi:

"Haklısınız! Bunları ilk kez sizden dinliyorum ve seferi er-

teliyorum!.."

Savaş divanındakiler yavaş yavaş çekilirken, Satuk Buğra Han'ın başı hâlâ öndeydi.

O gece kapı kulları Satuk Buğra Han'ın odasına çekilmek yerine, sarayının sayvanında oturmak istemesine hiç bir anlam veremediler. Üstelik, Yüce Hakan oturmuyordu da, ay ışığının soluk aydınlığında, bir siluet olarak hep dolaşıyordu. Çok önemli şeyler düşünürken hep böyle yapardı. Ancak, gece yarısından sonra ayak sesleri kesildi. Fakat kesin buyruğu olduğu için, hiç kimse yanına girip onu uyandıramadı.

Sabah, Yüce Hakan'ı sayvandan Divanhane'ye geçerken, yorgun, yüzünde mutlu bir gülümsemeyle görenler, bunu yeni bir karara yorumladılar. Kimbilir belki de hazırlandığı seferin yönü değişmiş olabilirdi. Kimbilir belki de bir başka şeydi bu. Ama...

Sabahın bu kadar erken bir saatinde, Divanhane'ye çağrılan buyruk beyleri de, O'nu çok yakından tanıdıkları hâlde, bütün yorumların da yanılmışlardı.

Bütün gözler türlü sorularla dolu olarak Yüce Hakan'daydı. Satuk Buğra Han, usulca ayağa kalktı. O yaşlı buyruk beyinin önünde durdu:

"Sanıyorum ki, siz de bir Müslümansınız!"

"Evet. Tanrı'nın birliğine, O'nun kutsal kitabı olan Kur'an ve bu kutsal kitabın Peygamber'i olan Hazreti Muhammed'e ben de inanıyorum!.."

Divanda bulunanlar pek şaşkın bakıştılar. Ama, onları çok daha şaşırtan en önemli şey, Yüce Hakan'ın yanıtı oldu:

"Artık ben de!.."

...Ve gece yarısından sonra, uyuyakaldığı sayvanda gördüğü düşü anlattı:

Tanrı katından bir melek gelmiş ve Satuk Buğra Han'a İslâm Dini'nin temel ilkelerini öğretmişti. Uyandığı zaman aynı sözler, hâlâ kulaklarında uğulduyordu:

"Sen Yüce Hakan! Türk boylarını Tanrı yolunda birleştir. Kılıcını Tanrı yolunda kuşan. Gücünü Tanrı buyruğundan al. Kazanırsın!.."

İşte o andan itibaren Satuk Buğra Han bir Müslüman olmuştu. Bütün Karahanlı uyruğunun da Müslüman olmasını istiyordu.

İslâmiyet'i o gün işte böyle bir gerçek öyküyle kabul eden Türkler Tarih'in akışını değiştireceklerdi...

HİNDİSTAN'DAKİ DEHŞET
GAZNELİ MAHMUT

Yazan METİN SOYSAL
Çizen: ERALP NOYAN

TÜRKLER'in İslamiyet'e girmesini sağlayan Karahanlıların ünlü hakanı Satuk Buğra Han, belki büyük emeline ulaşamamış, Maverahünnehri sınırlarına ekleyememişti. Ama bu verimli ve zengin bölgede egemen olan İran kökenli Saman Devleti'ni çok sarsmıştı.

Bu sarsıntıdan vararlanan Sebük Tekin Horasan'da bağımsızlığını ılan ettiği gün, bir başka büyük Türk devletinin temelleri atıldı: Gazneliler.

Sebük Tekin Samanların Horasan valisiydi. O da Oğuz boylarından gelen bir Türk beyiydi. Samanlar Sebük Tekin yerine İranlı bir vali atamayı çok kez denemiş ama Horasan bir Türk kenti olduğu için bundan çekınmışlerdi. Bu ünlü Türk beyi Belh, Nişabur, Gazne gibi Samanların elindeki Türk kentlerini de aldı. Başkentini Gazne'ye taşırken henüz 18 yaşındaki küçük oğlu Mahmut'u Horasan'da vali olarak bıraktı.

Sebük Tekin Horasan'daki sarayında bu kararını açıklarken yaşlı buyruk beyleri Onun pek genç yaşını vurgulayarak Saman saldırılarından kuşkulu olduklarını belirtmişlerdi.

Babasından söz isteyen Mahmut'un buyruk beylerine yanıtı çok sert oldu:

- Bir vali olarak Horasan'da kalmak benim için ancak bir başlangıçtır. Bir gün hükümdarınız olabilirim.

GERÇEKTEN de genç yaşına karşın güçlü bir hükümdar olacağını daha Horasan Valisi iken çevresine kanıtlayan Mahmut, halkın derin saygısını ve sevgisini kazandı. Kısa bir süre sonra da babasının ölümü üzerine Gazne'de hükümdarlığını ilan eden ağabeyi İsmail'i tahttan indirdi.Gazneliler adını yeni yeni duyurmaya başlayan devletin başına geçti. Artık Horasan'ın genç valisi değil, Gazneli Mahmut olarak koca Hindistan'ı da sınırlarına ekleyecek güçlü bir hükümdardı.

Gazneli Mahmut'un fetihler devri o yıl, 1000 Yılı'nın Ekim' inde büyük törenlerle hükümdarlık tacını giydiği gün başladı.

Kutlamaya gelen Gürcistan ve Kabil Beyleri önünde eğiliyor ve egemenliğini benimsiyorlardı.

BU güçlü egemenliği reddeden Racalar ülkesi Hindistan'a gelince artık tüm barışçı yollar kapanmıştı...

1001 Yılı'nın bir mayıs sabahı Gazne'de bir gül bahçesi içindeki hünkar sarayına gelen vezirler tarihin en önemli kararlarından biriyle karşılaşacaklarını bilmiyorlardı. Yine olağan bir toplantıydı onlara göre.

Büyük hükümdar o görkemli salona alışılmıştan çok öte, sert adımlarla rüzgar gibi girdi. El bağlayan vezirlerinin karşısında kısa ve kesin kararını açıklarken sesi dantel gibi işlemeli duvarlarda sert yankılar oluşturuyordu:

- Vezirlerim! Hindistan üzerine seferimiz vardır. Racalar ülkesi sınırlarımızın bir parçası,Brahmanlar diyarı Müslüman olacaktır.

HERKES hayretler içindeydi. Çünkü akıllara durgunluk veren upuzun sınırları içinde sayısız insan yaşayan bir ülkeydi Hindistan. Bu ülkede egemen olan Racalar çok güçlü ordular toplayabilirlerdi. Savaşmakla bitip tükenmezdi bu ordudaki askerler. Ama kim Büyük Hükümdar'ın kararına karşı çıkabilirdi ki?

Evet, Gazneli Mahmut'un 17 Ocak 1026 sabahına kadar on iki kez yinelediği ünlü Hindistan seferleri böyle başladı. Her sefer, Racaların buyruğundaki uçsuz bucaksız bir yeri ekledi Gaznelilerin sınırlarına.

Büyük Hükümdar son Hindistan seferinde Katisvar Yarımadası'na doğru yürürken Racalar'ın tüm umudu Sunnat Tapınağı'ndaydı. Çünkü Brahmanlar ülkesinin en büyük tanrıçası Siva'nın burada oturduğuna inanılıyordu. Güya o günlere dek sabırla bekleyen Siva Sunnat'ı çiğnetmeyecek ve gazaba gelecekti.

NE var ki Hindistan için tüm bu umutlar 17 Ocak 1026 sabahı görülmemiş bir hüsranla yıkıldı.

Çünkü Gazneli Mahmut Racaların tüm gücünü ezip geçmişti. İşte şimdi de Sunnat'a giriyordu. Siva'da ise hâlâ ses seda yoktu...

Türk İslâm Ordusu, kutsal sayılan Siva heykelini ve tüm diğer putları o gün kırabilirdi. Ama Gazneli Mahmut'un Hindistan'a yaptığı tüm seferlere katılmış olan baş danışmanı ünlü Bilgin El Biruni:

- Hayır Devletlim, diyordu. Siva putlarını bizim yıkmamız önemli değil. Asıl başarılması gereken onları halka yıktırmaktır. Türk İslâm dünyasının büyük zaferi işte o zaman gerçekleşecektir.

- Nasıl yani?

- Herhalde halkı kılıçla zorlayarak değil, onlara nicedir kökleşmiş tüm bu tuhaf inançların anlamsız olduğunu anlatarak.

- Peki çare?..

- İşte kendiliğinden doğdu. Halk Siva'yı denedi. Onlar için Siva, büyük bir güven kaynağıydı bugüne dek. Şimdi ise güven kuşkuya dönüştü. Bırakalım Siva'yı bu kuşku ve kendi yarattığı bu güvensizlik yıksın.

Büyük Hükümdar, atının

gümüş kakmalı üzengileri üzerinde doğrulmuştu. Kendinden iki yaş büyük olan bu ünlü bilgini dinliyordu. El Biruni konuşmasını sürdürdü.

- Bağnazlığı ortadan kaldıracak asıl güç, onu deneyenlerin uğradıkları kuşkudur. Siva'ya karşı bugün başlayacak kuşku, halkı kolayca Tanrı'nın birliğine inandıracaktır.

Alışılmışın çok ötesinde bir düşünceydi bu.

El Biruni için her zaman, "Sarayımın en değerli hazinesidir" diyen ve onunla kıvanç duyan Gazneli Mahmut, bu sözler karşısında artık Sunnat'ı çiğneyemezdi.

SUNNAT halkının üstüne çöken dehşet bulutu, o akşam güneş batarken yine hükümdarın ünlü fermanıyla dağılmaya başladı. Herkesi bağışlıyordu. Herkes kendi inançlarında serbest kalacaktı. Ama halk, yalnızca bir mermer heykel olan Siva önünde ne denli aldanmışlığını görmüş ve yaşamıştı. Hattabu aldanmışlık içinde Siva'ya kurban ettikleri genç kızlarına ilk kez acıyorlar onlar için bunca zaman sonra ilk kez gözyaşı döküyorlardı.

Ve, Gazneli Mahmut'un ordusundaki kutsal inanç, yani İslâmiyet'in ilkeleri onlar için tek yoldu. Katisvar Yarımadası da artık bu güçlü Türk İslâm Devleti'nin bir parçası oluyordu. *****

7 OCAK 1983 SAYI 01 ile 29 NİSAN 1983 SAYI 17 ARASI HÜRRİYET ÇOCUK MAGAZİN DERGİLERİNDEN DERLENMİŞTİR